

Bodil Clausdatter fra Nordfyn

Bredstrup Mølle

Mormonerne havde 1855-1863 en menighed på Nordfyn, kaldet Bredstrup Gren. Særlig omkring og på selve Bredstrup Mølle havde mormonerne mange tilhængere. Dette billede fra Bredstrup Mølle er dog taget, længe efter mormonerne forlod stedet.

Bodil Clausdatter blev født i 1822 som datter af Maren Jensdatter og Claus Hansen i Roerslev. Forældrene var ansete folk, og hjemmet var en stor, firlænget bindingsværksgård, som lå ved korsvejen midt i landsbyen. Claus Hansen besad det ærefulde hverv at være sognefoged, selveste repræsentanten for lov og orden i sognet.

Som gårdmandsdatter blev Bodil godt gift. Peder Jensen, der var søn af mølleren på Bredstrup Mølle, var et passende parti. Da brylluppet stod i 1847, kunne ingen vide, om de ville ende som møllerfolk på den velanskrevne mølle. Mindre end en god gård kunne i al fald ikke gøre det.

Det blev gården. Peder fæstede en gård i Gyngstrup, og fremtiden syntes afstukket for parret. Til en begyndelse bragte Bodil tre børn til verden, to sønner og en datter.

Fremtiden blev mere anderledes, end nogen kunne have forudset. Sidst i 1850'erne blev Bodil grebet af den nye religion. Egentlig var det på Bredstrup Mølle, Bodil første gang hørte om mormonerne. Mens missionæren talte, skete det, at den smukkeste musik vældede ind over hende. Hun kom i tanke om, at hun havde haft en drøm nogle nætter før, i hvilken hun havde hørt den samme musik. Missionærens ord gav genklang i hendes sind, forenede sig med den himmelske lyd og blev til en åbenbaring, et tegn til hende om, at hun skulle lytte og finde ud af mere om mormonkirken. Det førte til, at Bodil blev døbt som mormon i Gyngstrup i april 1859. Nogle dage efter blev datteren velsignet af mormonerne. Hverken ægtemanden, Peder, eller sønnerne blev døbt.

Vi får aldrig at vide, om der var en konflikt mellem ægtefællerne. I 1861 gik Peder hen og døde, kun 36 år gammel. Nu stod Bodil alene med en gård og tre mindreårige børn. Havde hun ikke sluttet sig til mormonerne, kunne hun have giftet sig igen. Nu måtte hun forlade gården. Hun tog ned til sin mor i Roerslev, hvor gensynet blev alt andet end hjerteligt. Moderen var oprevet og hævdede, at Bodil ikke længere var hendes datter. Bodil ville gerne have talt med sin mor om mormonerne, men moderen satte demonstrativt hænderne i

siden og gik over på den anden side af vejen, når hun så Bodil – datteren måtte være sindsforvirret, når hun lod en god gård fare til fordel for de vantro mormoner! Bodil fik aldrig lejlighed til at forklare sin mor om mormonerne. Hendes far ville have lyttet og forstået hende, troede Bodil, men han havde allerede været død i fem år.

Bodils fødehjem, den gamle sognefogedgård i Roerslev, lå helt ud til korsvejen.

Bodil blev kun nogle få dage i sit barndomshjem. Der var ingen "kære mor" eller forståelse fra nogen i Roerslev. Snarere mente folk vel, at den gamle sognefoged vendte sig i sin grav, da Bodil gik over til mormonerne. Det var med sorg, Bodil pakkede sine tre børn sammen og tog til Odense. For sidste gang stod hun og så på jasminerne, der groede op ad bindingsværket ved gården i Roerslev. Duften af de første, bristede knopper flød gennem luften.

Jasminerne blomstrede, da Bodil forlod Danmark for altid. Duften glemte hun aldrig.

Bodil opholdt sig i Odense, indtil hun og børnene emigrerede. De var med skibet "Humboldt", som den 9. april 1862 sejlede ud fra Hamborg. De fleste emigranter rejste ud fra Liverpool via København, men det tyske skib "Humboldt" nåede at sejle to kompagnier mormoner ad ruten Hamborg-New York, inden skibet forliste.

Der var 323 mormoner om bord. Forplejningen var mindeværdig. Drikkevandet blev taget ind fra Elben og blev opbevaret i tønder af jern eller træ. Vandet fra jerntønderne var rustrødt, hvorimod vandet fra træetønderne var kulsort, idet tønderne var brændte indvendigt for at være vandtætte. Der blev ikke bagt brød om bord, men kiks blev serveret – tørre og stenhårde. Kartofflerne var sure og vandede. Svin åd nødtigt maden, men der var ikke andet. Rejsen blev beskrevet som vellykket, skønt 14 døde undervejs. Efter seks uger på Atlanterhavet lagde skibet endelig til i New York den 20. maj 1862. Da den obligatoriske lægeundersøgelse var overstået, kunne Bodil og børnene gå i land. Et nyt liv begyndte.

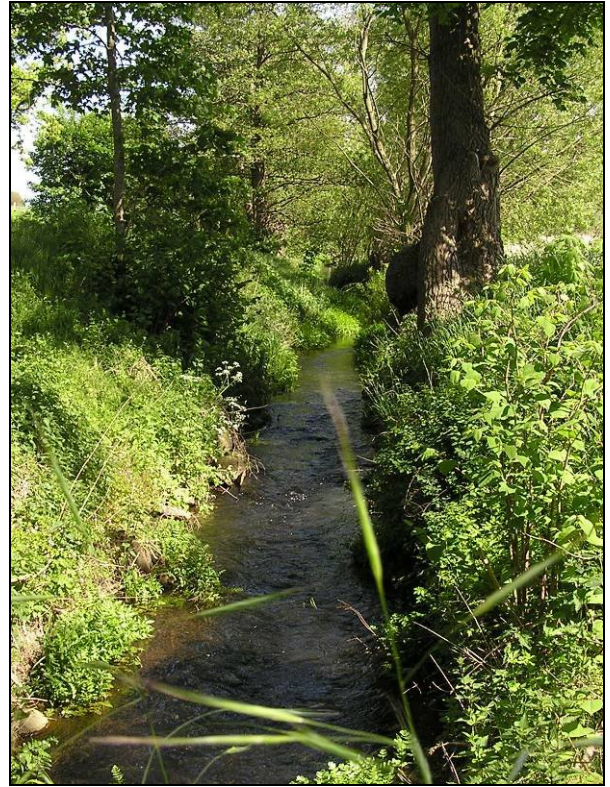
Bodil slog sig ned i staten Idaho, der ligger nord for Utah. Drengene blev døbt, da de nåede frem, og i øvrigt forblev familien tro mod mormonerne. Dette fortalte Ada Castle om, da hun i 1986 var i Roerslev for at se sin oldemors, Bodil Clausdatters, fødested og de duftende jasminer, som Bodil hele livet bevarede et stærkt minde om. Det var som en genoplevelse, da hendes amerikanske efterkommer mere end 100 år senere stod i Roerslev, hvor de duftende jasminer såmænd stadig voksede. Pibeved kaldes de også – vellugtende pibeved!

Bodils datter, Bertha Marie Jensen, blev gift med John Peter Fjeldsted, søn af Christian Daniel Fjeldsted, en af mormonerens kendte ledere både i Danmark og i Utah. Bertha og John Fjeldsted blev plejeforældre for "Mathias" en lille forældreløs dreng fra Odense.

Billeder fra Peder og Bodils gård
der lå på Stenøvej 38 i Gyngstrup.
De sidste rester af gården forsvandt i 2005.
Der ligger i dag et nyt hus på grunden.

Ringes Å løber lige forbi Bredstrup Mølle,
og her blev mormonerne i sin tid døbt.

Her lå Bredstrup vindmølle, og neden for bakken,
hvor Ringes å løber, lå vandmøllen. En af sønnerne på
møllegården skar sit vidnesbyrd om mormonerne ind i
træværket i møllen, inden han drog ud. Men hvem
kunne dengang forestille sig, at de gamle møller en
skønne dag ville være borte? I dag er der knap nok spor
efter møllerne, og den store mormonbevægelse med
over 100 mormoner i Bredstrup Gren, er glemt.
Mormonerne tog historien med sig, da de udvandrede.

Nye fotos er taget af Margit Egdal.

*Teksten om Bodil Clausdatter står at læse i Margit
Egdals bog: Miraklet på Fyn. 2002.*

© Margit Egdal